

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К.Д. УШИНЬСЬКОГО»
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, СОЦІОЛОГІЇ
ТА МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІВДЕННО-УКРАЇНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ СОЦІОЛОГІЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

14-15 грудня, 2022 р.

м. Одеса





***Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених
із міжнародною участю***

Програма та матеріали виступів учасників

***ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ***

масштабування. Перераховані недоліки в основному пов'язані з війною та після нашої перемоги вони усунуться. Проте навіть з ними, переваги ведення бізнесу є суттєвими та вам варто спробувати.

Література:

1. Кучкаров З. Как оптимизировать бизнес-процессы / З. Кучкаров // Генеральный Директор. – 2006. – 10 октября.
2. Каменнова М. Поэтапная оптимизация бизнес-процессов / Мария Каменнова, Виктор Крохин // Финансовый директор. – 2004. – №11. – С. 13- 19.
3. Сліпачук С. Експрес-оптимізація бізнес-процесів / Світлана Сліпачук // Контроль. – 2008. – №1.
4. Пономарьова Ю.В. Логістика: навч. посіб. / Ю.В. Пономарьова. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 192 с.
5. Рубен Р. Використання ABC-аналізу в сфері маркетингу / Р. Рубен, О.В. Боровиков // Маркетинг и реклама. – 1999. – №1. – С. 39-45.
6. Череп А.В. Управление затратами по видам деятельности / А.В. Череп // Бизнес-информ. – 2007. – №1. – С. 59-62.

Шпілевая Катерина,

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 014 Середня освіта (Українська мова і література)
Науковий керівник: **Петінова Оксана**, д. філос.н.,
професор кафедри філософії,
соціології та менеджменту соціокультурної діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна*

СТАВЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ ДО ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

Важливо розуміти, що в нашій державі проблема ВПО та біженців існує із 2014 року, але саме зараз вона набирає найбільших обертів. На мою думку, більшість українців раніше недооцінювали це питання, адже були впевнені, що воно не торкнеться їх. 24 лютого 2022 року країна-терорист внесла свої корективи: кожен громадян нашої держави відчув це на собі. Через повномасштабне вторгнення в нашу державу, щоденно з'являється все більше біженців та ВПО. Досить велика кількість сучасної української молоді, не дивлячись на актуальність, не відрізняють біженців від внутрішньо переміщеної особи. Відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй про статус біженців (1951 р.) під біженцем розуміється особа, яка через обґрунтовані побоювання стати жертвою переслідувань за ознакою расової належності, релігії, громадянства, належності до певної соціальної групи чи політичних поглядів знаходиться за межами країни своєї національної належності і не в змозі користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися таким захистом внаслідок таких побоювань; або, не маючи визначеного громадянства

і знаходячись за межами країни свого колишнього місця проживання в результаті подібних подій, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок таких побоювань [2, с.36].

А внутрішньо переміщеною особою (ВПО) є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру [1, 2]. Тобто головна різниця полягає в тому, що українські біженці наразі знаходяться за кордоном, а ВПО – не перетинали межі країни, а переселилися в інший регіон.

Вимушені переселенці стикаються з великою кількістю проблем, проживаючи в новому місті. За даними досліджень «Разумков центр» понад 70% ВПО потребують грошей, 27% потребують доступу до роботи; 26% – безпечного місця проживання; 22% – доступу до медичного обслуговування; 18% – медикаментів; 16% – продуктів; 13% – житла; 7% – можливості виїхати за кордон; 7% – доступу до освіти.

Проблема потреби грошей зрозуміла: люди покинули рідне місто, свою зону комфорту, де вони працювали та заробляли гроші, влаштували побут усе своє життя. Українська влада ухвалила закон «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 29.10.2022, у якому йдеться про те, що переселенці мають ті самі права, що й жителі вільних областей. Для того, щоб оформити матеріальну підтримку від держави у розмірі 2000 грн, ВПО повинна: -проживати не за місцем прописки, яка наразі знаходиться в зоні бойових дій чи окупації; -мати чинний документ, який підтверджує особу(паспорт, свідоцтво про народження.Українська влада як можна більше зробила простим отримання довідки ВПО та щомісячної грошової допомоги. Окрім ЄДопомоги, ВПО можуть отримати матеріальне забезпечення в наступних фондах:

- Червоний Хрест виплачує 2 500 гривень на місяць;
- Естонська рада у справах біженців – 2 200 гривень;
- ООН – 2 200 гривень на кожного члена родини щомісяця. [1,3]

Зрозумілою є й потреба в місці проживання. Щонайменше 2,7 млн українців, згідно з останніми даними уряду, залишилися без житла через війну. Чийсь домівок зруйновано, хтось мусив залишити житло, щоб утекти від російської навали. Держава фізично не зможе забезпечити житлом таку велику кількість людей, тож волонтерська допомога, єднання людей – єдине, що може допомогти наразі. Тому за підтримки уряду було створено інтернет-спільноту «Прихисток». Там люди, що проживають на вільних територіях, можуть зареєструвати своє житло для того, щоб у ньому безкоштовно оселилися ВПО. За кожного переселенця держава виплачує деяку суму грошей щомісячно. Зараз охочих прихистити переселенців найбільше у таких регіонах: на Львівщині 3296 вільних місць, 1964 на Одещині та 2697 на Київщині. Основні вимоги для

державної компенсації:

- Гість зобов'язаний зареєструватись як ВПО.
- Нарахування компенсації можуть здійснюватися з 22 березня 2022 року - дня введення в дію постанови КМУ. Наприклад, якщо власники житла прихистили ВПО 15 березня, подали заяву про розміщення 25 березня, то отримати компенсацію у березні можна лише за період з 24 по 31 березня. Або, якщо переселенців розмітили 25 березня, а вони отримали довідку ВПО 28 березня, то компенсація буде здійснюватися з 28 березня.

Документи, які для цього потрібні:

- Копія документа, що посвідчує особу гостя-ВПО.
- Документи про власності на житлове приміщення.
- Документ, який посвідчує особу власника житла.
- Реквізити банківського рахунку, на які буде перераховуватись компенсація. [1, 20]

Також стало відомо, що ВПО частіше стикаються з проблемами працевлаштування. Безробіття стало викликом для місцевої влади у громадах, які прийняли багато переселенців. Війна не закінчиться найближчими тижнями, а волонтерська допомога переселенцям рано чи пізно вичерпається. Тому знайти роботу переселенцям – одна з найважливіших економічних проблем сьогодні. Особливо тим, які не можуть працювати дистанційно. Безробіття переселенців негативно впливає не тільки на економіку, а й на психологічний стан людей. Зокрема, стимулює фрустрацію та відчуття невпевненості, а також призводить до розірваних сімей. Це доводить дослідження “Інституту Республіка”. Потік внутрішньо переміщених людей – це не лише виклики та проблеми. Це також можливість залучити до життя спільноти людей “ззовні”, які здатні привнести свіжі ідеї та новий професійний досвід. За даними групи “Рейтинг”, станом на кінець квітня кожен п'ятий українець став внутрішньо переміщеним, а 83% підприємств не змогли продовжувати працювати на повну потужність. Це призвело до гострої проблеми безробіття у перші тижні війни, особливо серед переселенців. Для прикладу, 80% опитаних у травні переселенців Львівщини не працюють [4, 1]. Хоча як держава, так і волонтери допомагають у вирішенні цієї проблеми, вона, на жаль, поки не втрачає своєї актуальності.

Ще одне питання на часі – переніс пам'ятника Катерині II, Пушкіну та іншим до музею [4, 2]. Більшість одеситів, із якими я знайома і яким більше 30 років, агресивно ставляться до цього і знову ж таки звинувачують у всьому «приїжджих». Себто «Прибирайте пам'ятники у своїх містах!», «Не лізьте в історію Одеси!». Через це в соцмережах відбувається щоденне цькування та словесні перепалки. Цькування, також б'юлінг (від англ. bullying — залякування, цькування, задирання) — різновид насильства; навмисне, що не носить характеру самозахисту і не є санкціонованим нормативно-правовими актами держави, довготривале (повторюване) фізичне чи психологічне насильство з боку індивіда чи групи, які мають певні переваги (фізичні, психологічні,

адміністративні тощо) стосовно індивіда, і що відбувається переважно в організованих колективах з певною особистою метою (наприклад, бажання заслужити авторитет у бажаних осіб) [4,10]. Те саме старше покоління у більшості випадків першочергово переходить на особистості та хоче образити перселенця. А молодь навпаки: підтримує ініціативу зносу пам'ятників і вважає, що до даного питання можуть долучатися українці з різних регіонів, адже ми всі – одна країна, одна родина. Я також дотримуюсь цієї думки, бо пам'ятники особам, які завжди недооцінювали нашу державу, не можуть стояти на вільних українських вулицях і площах.

За даними проведеного мною соціологічного дослідження, виявлені наступні результати: більшість респондентів (а саме 84,6 %) знають особисто внутрішньо переміщених осіб, які наразі живуть у іншому місті/селищі, а отже, ознайомлені з їхніми проблемами. Більшість опитуваних (69,2%) не були свідком конфліктних ситуацій з ВПО. 8 осіб (30% тих, хто був свідком) підкреслили, що конфлікти були через мову спілкування. 62% респондентів позитивно ставляться до переселенців, 38 % - нейтрально. Майже всі чоловіки та жінки, що брали участь в анкетуванні (90,2%), знають про фонди допомоги переселенцям, а саме: ЄДопомога (39 осіб), Комітет Червоного Хреста (31 особа), інше (20 осіб). Більшість респондентів (25 осіб) дотримуються думки, що влада могла б і більше надавати переселенцям. Трохи менше (20 осіб) вважають, що влада надає достатньо. Майже всі (96,2%) думають, що проблему ВПО не можна назвати «переоціненою». Щоден респондент не вважає ВПО завжди винними в конфліктах, та більшість (37 осіб) обирає дивитися на ситуацію.

Щодо шляхів вирішення конфліктів з ВПО, респонденти вказали наступні варіанти: зміна думки з обох сторін; дивлячись на ситуацію, але здебільшого завжди треба знаходити компроміс; Удосконалення існуючих програм допомоги ВПО, імплементація ВПО у суспільство населеного пункту, де вони проживають;

Надання психологічної допомоги, гідних умов для життя та працевлаштування + ЗО для дітей, мовний курс у разі потреби; Люди повинні допомагати один одному не зважаючи на статус ВПО; Бути взаємоввічливими.

76,5 % респондентів (39 осіб) не проти того, аби переселенці залучалися до голосувань щодо зміни в інфраструктурі міста, яке їх прийняло, і лише 8 осіб проти. Усі респонденти (100%) хотіли би потоваришувати чи товаришують з ВПО. 54,6% респондентів скоріше готові допомагати переселенцям у разі нестачі ресурсів міста. Більшість (80%) зробила б це матеріально (грошима, одягом), 15 % - морально, 5% готові прихистити переселенця вдома [5,1].

Усе-таки, не дивлячись на всі суперечки, українці тримаються разом та допомагають одне одному. 1 з 2 опитаних українців хоча б раз жертвували чи готові пожертвувати особистими коштами, їжею та одягом для ВПО.

Література:

1. Свящук А. Л. Проблеми прав біженців та виклики сучасності. Харків, 2018.

2. Разумков центр : Українські біженці: настрої та оцінки. Ужгород, 2022.
3. Оцінка громадянами ситуації в країні, довіра до соціальних інститутів, політико-ідеологічні орієнтації громадян України в умовах російської агресії (вересень–жовтень 2022р. Чоп, 2022.
4. Настрої та оцінки українських біженців (липень–серпень 2022р.) Львів,2022.

Arapaki Maryna

*1-st postgraduate student educational and scientific program of Philosophy,
University of Ushinsky, Odesa, Ukraine*

PRESERVATION AND DEVELOPMENT OF THE HUMAN PERSONALITY IN THE VIRTUAL ENVIRONMENT AS A MODERN ANTHROPOLOGICAL CRISIS

The need for a detailed consideration of the culture of modern society, which is considered informational, or even post-informational, is due, first of all, to the importance of the role of culture as a structural element of any society throughout the entire period of civilization's existence. On the one hand, it appears as the results of social activity, on the other - culture is a regulator of this activity, forming a certain system of norms and values. Therefore, culture is the foundation of social existence, on which certain regularities of the civilizational process and features of the social space of a particular society are layered. It is a phenomenon that reveals the essence and nature of the social life of a person and society as a whole. Therefore, man is the center of culture, its substrate, without which it does not exist. Therefore, culture is fixed through real social activity and its results, that is, through the existence of subjects of cultural interaction in the social space of society.

The process of reflecting the inner and outer world of a person in culture is caused by the fact that people create social space with the help of signs and symbols. The construction of the social space of modern society is impossible without taking into account the specifics of the transformational processes inherent in society on a global scale, in particular, the formation of the information society, under the influence of which new forms of cultural reproduction were formed, which brought radical changes to modern culture.

In the subsection, culture is analyzed, first of all, in the context of a systemic approach, which focuses research attention not only on the integrity of various types, forms and manifestations of culture in the social space of modern society, but also allows to single out those transformational processes that in a certain way affect the peculiarities of culture in the modern world. One of the leading methodological principles of research is comparative-historical, which allows tracing the main stages of the formation and development of the culture of the information society, that is, its cultural dynamics, which appears in the unity and diversity of cultural forms.